

Ramazan ayı gelmişti. Artık Selim'in ailesi oruç tutuyordu.

Selim bir gün annesine:

– Ben de sizin gibi oruç tutmak istiyorum, dedi.

Annesi:

– Canım oğlum! Sen daha çok küçüksün Akşam ezanına kadar aç kalamazsın ki.

Selim:

– Olsun anneciğim, dedi.

Annesi gülümseyerek:

– Peki! Bizimle birlikte sahura kalkabilirsin. Ama oruç tutamazsın, dedi.

Selim, gülümseyerek başını salladı.

Selim, akşam olunca erkenden yattı. Sahur vakti gelmişti. Babası onu uyandırmak için birkaç kere seslendi. Ama Selim hâlâ uyuyordu. Hem de uyurken gülümsüyordu. Anlaşılan çok güzel rüyalar görüyordu.

Kısa bir süre sonra Selim uyandı. Annesinin yardımıyla elini yüzünü yıkadı. Hep birlikte yemeklerini yediler.

Daha sonra sabah ezanı okunmaya başladı.
Selim, babasıyla birlikte namaz kıldı. Namazı bitince de
dua etti:
– Allah'ım! Ben de oruç tutmak istiyorum, dedi.

Babası, Selim'e sevgiyle sarıldı. Sonra da:
– Üzülme! Büyüyünce sen de oruç tutacaksın, dedi. Selim
çok mutlu oldu.